

УДК 378.14

DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2020.70-4.27>**С. О. Тесленко**викладач кафедри дошкільної освіти
Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ДО ШКОЛИ

Статтю присвячено актуальній темі сьогодення – особливостям дистанційного навчання майбутніх вихователів щодо формування моральної готовності старших дошкільників до школи. Дистанційне навчання – це технологія, що базується на принципах відкритого навчання, широко використовує комп'ютерні навчальні програми різного призначення та створює за допомогою сучасних телекомунікацій інформаційне освітнє середовище для постачання навчального матеріалу та спілкування.

Автором розглянуто визначення понять «дистанційне навчання», «готовність до школи». Проаналізовано дослідження, присвячені цій проблемі: Державну національну програму «Освіта України XXI століття» та Національну доктрину розвитку освіти, де наголошено про необхідність використання комп'ютерної техніки в підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти.

Ефективність застосування дистанційної форми навчання багато в чому визначається викладачем, який створює дистанційний курс. Функція викладача у процесі забезпечення дистанційного навчання полягає в організації та координації пізнавального процесу студентів, коригуванні дистанційного курсу, керівництві навчальними проектами, контролі та коригуванні освітньої діяльності студентів, які самостійно здобувають освіту та опановують навчальний матеріал у межах вивчення конкретного предмета.

Суспільство, що базується на знанні, зумовленому цими змінами, має запропонувати принципово нові, досі небачені методики в галузі професійної освіти та підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти. Сучасний вихователь дітей дошкільного віку повинен володіти глибокими теоретичними знаннями й високою педагогічною майстерністю, здійснювати інноваційну діяльність, вести дослідницьку роботу, мати сміливу педагогічну позицію, творчий потенціал, високу професійну культуру, бути прибічником педагогіки нового часу та досконало володіти інноваційними технологіями.

Крім того, саме дистанційна освіта значно розширює можливість і коло надаваних освітніх послуг за допомогою використання системи гнучкої безперервної освіти, гнучких графіків проведення занять у синхронному і асинхронному режимах. Основною особливістю гнучких режимів навчання є те, що вони не так жорстко регламентують часові та просторові межі проведення занять і спілкування між викладачами та студентом.

Ключові слова: дистанційне навчання, готовність до школи, моральна готовність, майбутні вихователі, старші дошкільники.

Постановка проблеми. У Національній стратегії розвитку освіти України серед пріоритетних завдань виділяється «виховання людини інноваційного типу мислення та культури, проектування акмеологічного освітнього простору з урахуванням інноваційного розвитку освіти, запитів особистості, потреб суспільства й держави. Якісна освіта є необхідною умовою забезпечення сталого демократичного розвитку суспільства, консолідації всіх його інституцій, гуманізації суспільно-економічних відносин, формування нових життєвих орієнтирів особистості [1].

Проблема оновлення змісту підготовки вихователя закладу дошкільної освіти на принципах системного, компетентнісного й середовищного підходів передбачає істотні зміни форм, методів і засобів навчально-пізнавальної діяльності студентів. У зв'язку з цим у психолого-педагогічній науці й педагогічному досвіді закладів вищої

освіти розробляються й упроваджуються активні та інтерактивні методи навчання, поширюється ідея використання дистанційного навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема підготовки майбутнього вихователя, його готовності до здійснення професійно-педагогічної діяльності в закладі дошкільної освіти розглядається у наукових працях Л. Артемової, Г. Беленької, А. Богуш, О. Богініч, Н. Гавриш, Н. Горбунової, Е. Карпової, О. Кононко, К. Крутій, Т. Поніманської, Т. Танько.

Проблемам із питань розвитку дистанційної освіти присвячено роботи багатьох зарубіжних науковців, таких як: Р. Деллінг, Г. Рамбле, Д. Кіган, М. Сімонсон, М. Мур, А. Кларк, М. Томпсон та інші. Серед вітчизняних учених питанню дистанційного навчання приділяли увагу О. Андреев, Г. Козлакова, І. Козубовська, В. Олійник, Є. Полат, А. Хуторський.

Проблеми упровадження технологій дистанційного навчання, розроблення електронних курсів із використанням інформаційних систем і питання дослідження щодо використання в освітньому процесі електронного навчального середовища Moodle в практику електронної (дистанційної) освіти висвітлено у працях сучасних учених, таких як: А. Андрєєва, А. Анісімов, В. Биков, В. Кухаренко, Н. Морзе, Ю. Тріус та інші. Отже, аналіз педагогічної теорії та практики використання можливостей дистанційного навчання у процесі підготовки майбутніх вихователів до формування моральної готовності дитини старшого дошкільного віку до школи свідчить, що дослідницький інтерес (переважно практичного характеру) до проблеми розроблення дистанційних курсів методичного змісту є високим, а комплексні теоретико-методичні дослідження відсутні, що визначило актуальність нашого дослідження.

Мета статті. Головна мета роботи полягає в дослідженні ефективності та особливостей дистанційного навчання майбутніх вихователів до формування моральної готовності старших дошкільників до школи.

Виклад основного матеріалу. Необхідність застосування комп'ютерної техніки в освітньому процесі регламентовано нормативно-правовою базою. Наприклад, у Державній національній програмі «Освіта України XXI століття» (розділ «Дошкільне виховання») визначено основні положення: забезпечення розвитку освіти на основі нових прогресивних концепцій, запровадження в навчально-виховний процес сучасних педагогічних технологій та науково-методичних досягнень, підготовка нової генерації педагогічних кадрів, підвищення їхнього професіонального та загальнокультурного рівня.

У Національній доктрині розвитку освіти (стаття IX) наголошено, що «пріоритетом розвитку освіти є впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, які забезпечують: подальше вдосконалення навчально-виховного процесу, доступність та ефективність освіти, підготовку молодого покоління до життєдіяльності в інформаційному суспільстві».

Протягом останнього десятиліття відбувається процес переходу від традиційного навчання до навчання на базі комп'ютерних технологій. Це стало можливим здебільшого з розвитком мережі Інтернет, що дало можливість пересилати необхідну кількість даних з одного кінця світу в інший, вільно вести дискусії з іншими користувачами мережі в online-режимі і розміщувати інформацію на інтернет-сайтах, роблячи її доступною для всіх охочих.

Перш ніж перейти до ґрунтовного розгляду проблеми особливостей дистанційного навчання майбутніх вихователів до формування моральної готовності старших дошкільників до школи,

доречно уточнити тлумачення окремих понять. За Концепцією розвитку дистанційної освіти в Україні, дистанційна освіта – це форма навчання, рівноцінна з очною, вечірньою, заочною та екстернатом, що реалізується переважно за технологіями дистанційного навчання [2, с. 8–9].

Дистанційне навчання – сукупність сучасних технологій, що забезпечують доставку інформації в інтерактивному режимі за допомогою використання інформаційно-комунікаційних технологій від тих, хто навчає, до тих, хто навчається [3, с. 128].

Дистанційне навчання має низку переваг перед іншими формами навчання. Наприклад, практично не виходячи з дому чи не покидаючи свого робочого місця, можна підтримувати регулярний контакт із викладачем за допомогою телекомунікаційних технологій, зокрема відеозв'язку, та одержувати структурований навчальний матеріал, представлений в електронному вигляді. Незначна за часом та обсягом частина навчального процесу дистанційної освіти може здійснюватися за очною формою (складання іспитів, практичні, лабораторні роботи тощо).

Дослідження питання особливості дистанційного навчання майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до формування моральної готовності старших дошкільників до школи зумовило насамперед визначення сутності поняття «готовність до школи».

Нині в педагогічній та психологічній науці важливе місце посідає проблема підготовки дитини до школи. Під готовністю до шкільного навчання розуміється необхідний і достатній рівень психічного розвитку дитини для засвоєння шкільної навчальної програми в умовах навчання в колективі однолітків [4, с. 6].

У структурі готовності дитини до школи прийнято виділяти такі компоненти: інтелектуальний, емоційний і соціальний. Готовність дитини до школи з'являється на рубежі дошкільного і молодшого шкільного віку. Якщо дитина отримала повноцінний розвиток у дошкільний період, то, як наслідок, з'являється готовність до навчання в загальноосвітньому навчальному закладі.

Підготовка дитини до школи – це тривала виховна й освітня робота, завдяки якій майбутній першокласник набуває всіх необхідних якостей для навчання та шкільного життя в суспільстві однолітків. Вона охоплює широке коло питань і не обмежується тільки прищепленням дитині суми знань, умінь і навичок. Головне – це готовність до навчання, працьовитість, дисциплінованість, досить висока розумова і фізична працездатність, найпростіші навички самоорганізації навчальної діяльності, вміння будувати відносини як з однолітками, так і з учителем [5, с. 376]. Це ті питання, які ми розглянемо в межах нашого дослідження.

На сучасному етапі освіта потребує педагога з високою моральною культурою, здатного систематично, логічно та системно використовувати інформаційно-комунікаційні технології (далі – ІКТ), що відкриває доступ до застосування сучасних педагогічних технологій. Завдяки резервам, які забезпечуються впровадженням ІКТ в освітній процес, система освіти змінює авторитарну педагогіку гуманістичною, де створюються можливості для врахування й розвитку особливостей кожного фахівця в галузі дошкільної освіти як особистості. Такі підходи в педагогіці забезпечують майбутнім вихователям право на унікальність і мобільність. Інноваційні тенденції розвитку освіти спонукають дослідників до вивчення проблеми використання відкритих електронних освітніх ресурсів (далі – ВЕОР), що відбувається в умовах неперервного розвитку педагогічної науки та теоретичних основ інформатизації освіти, яка зумовлює необхідність відповідної підготовки майбутніх вихователів ЗДО. ВЕОР надають доступ користувачам (зокрема, майбутнім вихователям) до навчально-методичних матеріалів, курсів, модулів, підручників, посібників, відео, тестів, програмного забезпечення та інших інструментів, матеріалів або методів, що використовуються для підтримки доступу до знань із фахових дисциплін у вищій школі [6].

Форми та методики (технології) навчання під час дистанційного навчання теж зазнають значних змін. Наприклад, специфічними формами, що притаманні дистанційному навчанню, є відкриті електронні ресурси, чат-заняття, online-тестування, форуми, відео (Skype)-конференції, електронна розсилка та інші, а технологіями – кейс-технології, Internet-технології, технології wiki, електронного навчання (e-learning), мобільного навчання (m-learning), «розумного» навчання (SMART-learning), змішаного навчання (blended-learning) та інші. Практика дистанційного навчання показує, що основною формою організації освітнього процесу за дистанційною формою є самостійна робота.

Отже, для ефективного навчання студент повинен володіти методами планування й організації самостійної роботи з навчальним матеріалом, навичками самоосвіти. Крім того, студент повинен бути оснащений відповідними технічними засобами (персональним комп'ютером і/або смартфоном, що під'єднаний до Internet з достатньою швидкістю).

Останнім часом великої популярності для дистанційного навчання набула платформа Moodle (Modular Object-Oriented Distance Learning Environment), на якій викладачі можуть розміщувати:

- структуровані у вигляді електронного посібника матеріали лекцій, що відповідають змісту навчальної програми;
- мультимедійні презентації, які містять гіперпосилання на презентації PowerPoint або з виходом у мережу Internet;

- додаткові електронні навчальні матеріали, такі як електронні конспекти лекцій (у форматі вебсторінки), аудіо- і відеоматеріали, анімаційні навчальні ресурси;

- плани семінарських занять;
- рекомендації щодо самостійної роботи студентів, базова та допоміжна література;
- адреси інтернет-сайтів, на яких містяться допоміжні матеріали для підготовки до семінарського, практичного заняття.

- контрольні та тестові завдання тощо.

Перевагами такого навчання є надання навчального матеріалу в дидактично уніфікованому й формалізованому вигляді та можливості його використання студентами різних форм навчання (денна, заочна, дистанційна) [7, с. 7–9].

Важливо зазначити, що жодна з педагогічних професій не вимагає володіння таким спектром професійно-педагогічних та методичних умінь і навичок, як професія вихователя дітей дошкільного віку. Сучасному дошкільному закладу необхідний педагог-професіонал, оскільки засвоєння дитиною орієнтацій і цінностей відбувається в перші сім років життя, коли в дітей формуються найважливіші навички, закладаються основи норм і правил, створюються вирішальні передумови всебічного розвитку особистості.

У період навчання відбувається усвідомлення студентами місця та ролі кожного навчального предмета у процесі їхньої фахової підготовки. Дисципліна «Педагогіка (загальна, дошкільна, історія дошкільної педагогіки)» є дисципліною нормативної частини циклу професійно-педагогічної підготовки студентів освітнього ступеня «Бакалавр» спеціальності 012 «Дошкільна освіта» і передбачає інтегрування знань із дисциплін: «Загальна психологія», «Психологія дитяча» та фахових методик, а також є важливим складником фахової підготовки майбутнього вихователя, інтегрує в собі інформаційно-діяльнісний компонент усієї системи фахової підготовки, спрямовує на формування у студентів професійних умінь, трансформує набуті знання в освітній процес ЗДО. Освітня функція міжпредметних зв'язків полягає у формуванні цілісної системи знань студентів, розвивальна і виховна – покликані забезпечити високу самостійність, пізнавальну активність, різноманітність і глибину інтересів майбутніх фахівців. Випереджальний характер зазначених навчальних курсів забезпечується доцільним використанням нових технологій навчання, зокрема й інформаційно-комп'ютерних.

Нині комп'ютеризація навчального процесу розглядається як один із найбільш перспективних напрямів підвищення якості освіти. Використання комп'ютерних програм, електронних засобів навчального призначення значно підвищують якість навчання. Людство має нагальну потребу

обробки інформації. Необхідність пошуку нових організаційних форм і методик навчання зумовлена тим, що є потреба в розробленні методики, яка відповідає адаптації вищої професійної освіти до комп'ютерної епохи. Вища школа має стати найважливішим фактором формування нових сучасних життєвих установок особистості. Це завдання під силу лише тим викладачам, які здатні не тільки «завантажувати» пам'ять студентів, а й формувати їхні компетентності [8, с. 34–41].

Розроблення дистанційного курсу викладачем передбачає виконання декількох етапів щодо створення структурних елементів курсу та їхнього наповнення навчальним матеріалом у тому чи іншому вигляді або форматі. Під час підготовки курсу «Педагогіка (загальна, дошкільна, історія дошкільної педагогіки)» було враховано основне положення про організацію освітнього процесу в Миколаївському національному університеті імені В.О. Сухомлинського, в якому передбачається введення системи науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих «на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості за допомогою використання сучасних інноваційних технологій».

Навчальний процес у дистанційному режимі по кафедрі дошкільної освіти передбачає підготовку навчально-методичних комплексів дисциплін та їх розміщенні на ресурсі Центру освітніх дистанційних технологій Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського / V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv.

Важливим моментом в організації навчального процесу в дистанційній формі є те, що до цієї роботи було залучено студентів. Вони допомагали редагувати курс, з ними обговорювались стратегії побудови та наповнення матеріалами, це стало досить ефективним методом активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів, спонукало їх до осмислення системності курсу, самостійного визначення завдань, які постають перед ними, а через це і до розуміння основних науково-теоретичних аспектів дисципліни, а також їм було запропоновано аналіз інформаційних ресурсів Інтернету, особливостей роботи в телеконференції, пошук інформації в Інтернеті, загальну характеристику пошукових серверів і формування запиту до них, аналіз педагогічних ресурсів Інтернету і можливостей їх використання у дистанційній освіті, пошук інформації з проблем навчання виховання дітей дошкільного віку: енциклопедії, словники, законодавчі документи, віртуальні бібліотеки, електронні засоби масової інформації, освітні системи, сайти дошкільних закладів із програмами, передовим досві-

дом і методичними доробками, культурологічна інформація.

Інший напрям роботи – це навчання майбутніх вихователів до формування моральної готовності старших дошкільників до школи, яку визначено науковцями як важливу педагогічну проблему.

Організація діяльності студентів у межах дисципліни «Педагогіка (загальна, дошкільна, історія дошкільної педагогіки)» щодо формування моральної готовності старших дошкільників до вступу до школи полягала у розробленні занять із дітьми старшого дошкільного віку, спрямованих на моральну готовність дитини до навчання у школі. Запропонована програма занять орієнтувалась на структуру моральної сфери особистості старшого дошкільника, що містить такі компоненти: когнітивний (моральна свідомість) – знання моральних норм і правил, знання про те, що є добром, а що – злом; емоційний (моральні почуття: радість, сум, образа, гнів, злість, жах, сором) – почуття, які викликають у дитини ці норми та правила; поведінковий (моральна спрямованість поведінки) – реальна поведінка дитини, що може як відповідати моральним нормам, так і суперечити їм. Програма занять щодо моральної готовності дитини до школи була поділена на три блоки: розвиток емоційної сфери; ознайомлення з моральними рисами характеру; розвиток комунікативних здібностей дитини. Програма занять, розроблених студентами, покликана поступово сповнити дитину основними життєвими смислами, сформувані її духовно-моральну орієнтацію, пріоритет морального в особистих життєвих установках і поведінці.

Перший блок. Розроблення циклу занять, спрямованих на ознайомлення з основними людськими емоціями: радість, сум, образа, гнів, злість, жах, сором. До занять необхідно було включити певні асоціації, наприклад: придумати й назвати, якою квіткою, твариною, запахом, кольором могло би бути кожне зазначене почуття. Обговорення ситуації, в яких би діти визначали різноманітні почуття людей – дорослих та однолітків. Наприклад: «Дитина впала й розбила коліно»: вона відчуває...; «Хлопчик ударив друга»: він відчуває...; друг відчуває.... Головна мета цих занять – дати дітям зрозуміти, що почуття кожного заслуговують на повагу. Наприклад, скажімо, опрацьовуючи тему «Образа», слід звернути увагу дітей, що кожна людина має право відчувати образу, але треба вміти виходити з цього стану з мінімальними втратами, аби не позбутися друзів, власної самооцінки, доброго ставлення до себе тощо.

Другий блок. Спочатку необхідно було розробити заняття, де б дитина вчилася розрізняти добрі і недобрі вчинки. Наступними заняттями було засвоєння правил поведінки, сприймання їх як належні та відповідно коригування своєї поведінки.

Третій блок. Це розроблення занять, у яких інтегрувались моральний, духовний і соціальний компоненти за умови гармонії з навколишнім світом і світом дитини та її готовності до навчання в школі.

Враховуючи вищесказане, зазначимо, що за допомогою електронного навчального середовища Moodle студенти факультету дошкільної та початкової освіти спеціальності 012 «Дошкільна освіта» Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського мають доступ до логічно-структурованого та укомплектованого навчально-методичного матеріалу з дисципліни «Педагогіка (загальна, дошкільна, історія дошкільної педагогіки)», що покращує змогу для самостійного опанування змістом навчальної дисципліни курсу. Використовуючи мережу Інтернет і веббраузер, студенти можуть отримати доступ до електронних навчальних ресурсів із різних місць (робочого місця, навчальної аудиторії, дому та інших).

У курсі «Педагогіка (загальна, дошкільна, історія дошкільної педагогіки)» на базі LMS Moodle викладачем створено особливий мікроклімат для учасників навчального процесу, де реалізовано такі кроки: обговорення проблематики дисципліни, очікування від навчання, есе з обов'язковим взаємним коментуванням, які вирішують проблему нестачі живого спілкування і дають змогу долучити більшість студентів до обговорення вже на початковому етапі; формування ввічливої атмосфери через обговорення правил мережевого етикету. Ключовими елементами організації взаємодії в електронному навчальному спецкурсі є завдання на взаємну перевірку робіт: взаємне коментування та оцінювання. Результатом цієї діяльності є встановлений зворотний зв'язок. Оцінка досягнень студента визначалася викладачем на підставі взаємної оцінки студентів під час захисту – презентації проєктів. З одного боку, ми одержуємо робочий майданчик для розміщення матеріалів, з іншого – цінність кожного учасника у межах цього майданчика встановлюється ним самим, правильніше, тим внеском, який він робить у спільну справу. Оцінювання навчальних досягнень студентів здійснювалося згідно з вимогами кредитно-модульної системи організації навчального процесу в Миколаївському національному університеті імені В.О. Сухомлинського.

Висновки і пропозиції. Отже, використання системи LMS Moodle дає змогу формувати елек-

тронний навчальний курс – середовище для продуктивного спілкування, обміну інформацією та співпраці студентів із метою підвищення ефективності та результативності навчального процесу. У межах дистанційної освіти можливе створення такого освітнього середовища, в якому здобувач відчуває себе більш комфортно, перетворюючись на активного учасника освітнього процесу, коли стимулюється звичка до самостійного навчання, самостійного планування власного напрямку навчання, пошуку та обробки великих обсягів інформації.

На підставі проведеного аналізу можна зробити висновок, що дистанційне навчання є основою нової освітньої парадигми, яка визначає зміст і напрями розвитку сучасної вищої школи. Система дистанційної освіти може і повинна посісти своє місце в системі освіти, оскільки за грамотної її організації вона може забезпечити якісну освіту, що відповідає вимогам сучасного суспільства сьогодні.

Список використаної літератури:

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки. URL: http://meduniv.lviv.ua/files/info/nats_strategia.pdf.
2. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні (затверджено Постановою МОН України В.Г. Кременем 20 грудня 2000 р.). 2000. С. 8–9.
3. Словник української мови : в 11 тт. АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І.К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1970–1980. С. 198, 254.
4. Буря Р.С. Готовим детей к школе. Москва, 1987. С. 6.
5. Павелків Р.В. Вікова психологія. 2-е вид., стер. Київ : Кондор, 2015. С. 376.
6. Відкриті освітні ресурси. Бібліотека Київського університету імені Бориса Грінченка. URL: <http://library.kubg.edu.ua/resursi/e-resursy/resursy-vidkrytoho-dostupu/15-resursy/e-resursy/308-vidkrytosvitni-resursy.html>.
7. Андрусенко Н.В. Дистанційне навчання в Україні. *Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія: матеріали міжвузівського вебінару*, м. Вінниця, 31 березня 2017 р. / відп. ред. Л.Б. Ліщинська. Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2017. С. 7–9.
8. Колесніков О.Є., Гогунський В.Д. Основні аспекти впровадження дистанційної освіти. *Інформаційні технології в освіті, науці та виробництві*: зб. наук. пр. Вип. 1 – О. : А.О. Бахва, 2012. С. 34–41.

Teslenko S. Features of distance learning of future teachers to form the moral readiness of senior preschoolers to school

The article is devoted to the current topic of modernity-the features of distance learning for future teachers to form the moral readiness of older preschoolers for school. Distance learning is a technology based on the principles of open learning, widely uses computer training programs for various purposes and creates an informational educational environment for the delivery of educational material and communication using modern telecommunications.

The author considers the definition of “distance learning” and “school readiness”. The research devoted to this problem is analyzed: The state national program “Education of Ukraine of the XXI century” and the national doctrine of education development, where the need for the use of computer technology in the training of future specialists in preschool education is noted.

The effectiveness of using distance learning is largely determined by the teacher who creates the distance course. The function of the teacher in the process of providing distance learning is to organize and coordinate the cognitive process of students, adjust the distance course, manage educational projects, control and adjust the educational activities of students who independently receive education and master the educational material within the study of a specific subject.

A society based on the knowledge generated by these changes should offer fundamentally new, hitherto unseen methods in the field of vocational education and training of future specialists in pre-school education. A modern preschool teacher should have deep theoretical knowledge and high pedagogical skills, carry out innovative activities, conduct research, have a bold pedagogical position, creative potential, high professional culture, be a supporter of modern pedagogy and master innovative technologies.

In addition, it is distance education that significantly expands the opportunities and range of educational services provided through the use of a system of flexible continuing education, flexible schedules of classes in synchronous and asynchronous modes. The main feature of flexible learning modes is that they do not strictly regulate the time and spatial framework of classes and communication between teachers and students.

Key words: *distance learning, school readiness, moral readiness, future teachers, senior preschool children.*